

יום טוב סוכות

חזיון און עצות ווי אזוי אויסצוניצן די טעג פון יום טוב סוכות,
און זוכה זיין צו א שטארקע אמונה.
און צו פלייבן א גאנץ יאר אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן.

אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן

ווען עס קומט די הייליגע 'יום טוב סוכות' דארף מען זיך זייער פרייען אז מיר זענען זוכה צו מקיים זיין די הייליגע מצות פון סוכה און פון שאקלען די ד' מינים, און ווען מען זיצט אין די הייליגע סוכה דארף מען געדענקען אז מען איז ארום גענומען פון אלע זייטן מיטן אייבערשטן, מען זיצט אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן, בצל האמונה.

ליבער ברודער, הארציגער חבר, נעם אריין אין דיר אז אלעס איז דער אייבערשטער, אלעס וואס דו זעסט איז אלקות, דומם, צומת, חי, מדבר - אלעס איז נאר א פארשטעלאכטס, אלעס איז אזוי ווי א קלייד וואס דער אייבערשטער האט זיך פארשטעלט, אבער אלעס איז נאר ער, און קיין שום זאך פאסירט נישט פון זיך אליין, אלעס איז פונעם אייבערשטן מיט א פינקטליכער חשבון, ווייל די מצוה פון סוכה איז מסוגל אויף אמונה, אזוי ווי עס שטייט אין די תורה (ויקרא כג, מב-מג): "בסכת תשבּו שבעת ימים ... למען ידעו דרתיכם", אז מען זאל וויסן אז דער אייבערשטער האט ארויסגענומען אידישע קינדער פון מצרים, און אז דער אייבערשטער פירט אלעס, ער איז אלעס, ער טוט אלעס, און אויף אלעס וואס גייט אריבער מיט דיר פערזענליך, יעדע זאך פון דיר און פון דיין משפחה - אלעס איז מיט א פינקטליכע חשבון און אלעס איז נאר פאר דיין טובה.

וויסן זאלסטו, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נג): "מי שיש לו אמונה חיוו חיים", ווער עס האט אמונה - לעבט א גוט לעבן, און ער פארברענגט זיינע טעג מיט גוטס. ווייל ווען עס גייט אים גוט, עס גייט אים ווי אזוי ער וויל - איז דאך גוט, און אפילו ווען עס גייט אים נישט ווי אזוי ער וויל, ער האט שווערע טעג, ער האט ווייטאג און יסורים - איז אים ווייטער גוט, ווייל ער פארלאזט זיך אז דער אייבערשטער וועט רחמנות האבן אויף אים און אים העלפן, ווייל אז אלעס איז פונעם

אייבערשטן, אלעס קומט פון אים - מוז זיין אז אלעס איז נאר לטובה. "אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום, חיוו אינם חיים כלל", אבער ווער עס האט נישט קיין אמונה, איז אים דאס לעבן נישט קיין לעבן, ווייל ווי נאר עס גייט אויף אים אריבער עפעס שלעכטס - האט ער מער נישט קיין לעבן, ער האט זיך נישט מיט וואס צו טרייסטן, ווייל אז ער האט נישט קיין אמונה האט ער גארנישט, ווייל ער לעבט אנעם אייבערשטן, "אבל על ידי אמונה, מה טוב ויפה החיות שלו", אבער מיט אמונה איז די לעבן אזוי שיין און זיס.

ווען דו ביסט אין די סוכה זאלסטו זיך אויס'משל'ן ווי דו ביסט יעצט פריוואט, דו מיטן אייבערשטן אליינס, דו האסט יעצט די מעגליכקייט צו רעדן פריוואט; זאלסטו זיך אויסשמועסן מיטן אייבערשטן אויף דיין שפראך, אין די שפראך וואס דו ביסט באקוועם צו רעדן. בעט דעם אייבערשטן פאר א שטארקע אמונה, בעט דעם אייבערשטן די פאר ווערטער וואס מען בעט אין די תפלה ביים אריינגיין אין די סוכה: "ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפך, הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל זוכה זיין מיין גאנצע לעבן צו געדענקען פון דיר, איך זאל אלץ שפירן ווי דו ביסט מיט מיר, ביי מיר און נעבן מיר, ווי איך זיך אונטער דיין שאטן, אזוי וועל איך נישט נאכלויפן קיין מענטשן, איך וועל נישט חנפ'ענען קיינעם, איך וועל נישט מורא האבן פון קיינעם, איך וועל וויסן אז קיינער קען מיר נישט העלפן און קיינער קען מיר נישט שעדיגן, אלעס איז פון דיר".

סכך

ווען דו זיצט אין די סוכה זאלסטו אויפהייבן דיין קאפ, קוק ארויף; וואס זעסטו? סכך, וואס איז סכך? פון וואס מאכט מען סכך? וועסטו זען אז מען מאכט נישט סכך - נישט פון זילבער, נישט פון גאלד, נאר פון 'פסלת גרן ויקב', פון די איבריגע צווייגלעך און איבריגע שאלאכטס וואס מען ווארפט געווענליך אין מיסט,

מען קען גארנישט מאכן דערפון, מיט זיי מאכט מען די הייליגע מצוה פון סוכה; דאס לערנט אונז אז אפילו איינער וואס ער שפירט איבריג, ער זעט זיך ווי פסלת... ער ווייסט אז ער איז אפפאל, ער איז גארנישט ווערד, דאך אויב וועט ער זיך שטארקן נישט אויפצוגעבן, ער וועט נישט אפלאזן זיין גוטע ווילן און ער וועט זאגן פארן אייבערשטן אז ער וויל זיין גוט - וועט ער זוכה זיין אז די שכינה הקדושה וועט ביי אים רוען.

ליבער ברודער, ווען דו זיצט אין די הייליגע סוכה, וועט דער יצר הרע פרובירן דיך צו צעברעכן, ער וועט דיך מאכן שפירן ווי דו ביסט שוין א פארפאלענער, דאך בעט איה דיר זאלסט זיך זייער שטארקן און זאג אפאר ווערטער צום אייבערשטן, זאג: "הייליגער באשעפער איה ווייס אז איה בין 'פסלת גרן ויקב', איה בין גארנישט ווערד, איה בין אזוי נידריג, איה בין אזוי ווייט פון דיר, אבער רבוננו של עולם טיף אין מיין הארץ וויל איה זיין גוט, טיף אין מיין הארץ וויל איה זיין אן ערליכער איד, איה וויל דאווענען, איה וויל לערנען און טון די מצות, איה בעט דיר אייבערשטער 'ותקים את סכת דוד הנפלת', בוי צוריק אויף מיין סוכה, מיין לעבן, איה בין אן איינגעפאלענע סוכה, בוי מיד אויף, מאך פון מיין פסלת א כלי צו מקבל זיין קדושה וטהרה, איה זאל דיך קענען דינען מיט גרויס שמחה און גרויס פרייד".

די הייליגע אושפיזין

יעדע מאל דו גייסט אריין אין די סוכה זאלסטו איינלאדענען די הייליגע אושפיזין, די הייליגע געסט. עס שטייט אין זוהר (פרשת אמור, קד.) אז די אושפיזין קומען נאר אז מען רופט זיי; זאלסטו זאגן: "אזמין לסעודתך", איה ליידין ענק איין צו קומען צו מיר אין די סוכה, "אושפיזין עילאין", די הייליגע געסט, "אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף ודוד", און זאלסט אכטונג געבן זיי זאלן נישט אנטלויפן פון דיין סוכה, זאלסט זיך נישט אויפרעגן אויף דיין ווייב און קינדער, און אז די סוכה איז קליין, מען זיצט צאמגעשטופט און עס גיסט זיך און עס טוט זיך - זאלסטו בלייבן פרייליך, עס זאל דיר גארנישט אנגיין, געדענק ווער עס זיצט נעבן דיר, געדענק אז די הייליגע געסט זענען דא, און איה בין זיכער אז ווען דו וואלסט געהאט ביי דיר אין סוכה דיין רב אדער דיין דין - וואלסטו געזיצן און געשמייכלט, און אפילו די קינדער טאנצן און שפרינגען, עס גיסט זיך און עס טוט זיך וכו' - וואלסטו נישט געשריגן.

קיינמאל זאלסטו נישט ווארפן א זאך פון כעס, אדער צעברעכן א זאך פון כעס, עס שטייט אין זוהר (פרשת פקודי

סג:) אויב א מענטש - ווען ער רעגט זיך אויף - ווארפט ער א זאך אדער ער צעברעכט א זאך - זענען דא מלאכים ספעציעל געשטעלט פאר דעם, זיי נעמען די זאך וואס דער מענטש האט געווארפן און זיי ברענגען דאס אין הימל פארן אייבערשטן און זאגן: "קוקט, דער מענטש האט געברענגט א קרבן פאר עבודה זרה", און די הייליגע חכמים זאגן (שבת קה:): "כל הכועס כאלו עובד עבודה זרה", ווער עס איז בכעס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה; זאלסטו זיך זייער היטן נישט צו ווערן בכעס, נישט ווארפן קיין זאכן, נישט צעברעכן קיין זאכן; האב רחמנות אויף דייןע קינדער, ווייל ווען טאטע מאמע זענען בכעס גייען די קינדער צוגרונד, די גאנצע שטוב ווערט חרוב.

היינטיגע טעג דארף מען מער אכטונג געבן עס זאל זיין פרייליך אין שטוב, די קינדער זאלן ליב האבן צו זיין אין שטוב, די קינדער זאלן נישט וועלן אוועק גיין פון די אידישע וועג; ווייל אמאל איז געווען נסיונות פון משכילים, מחקרים וכו', היינט איז נישטא די נסיונות, היינט איז די נסיון אז מענטשן ווילן ליבשאפט, מענטשן ווילן ווארעמקייט, און אז קינדער באקומען דאס נישט אין שטוב - זוכן זיי דאס ביי די אומות העולם השם ישמרינו; און כל שכן ווען מען טוט מצות, עס קומט שבת, עס קומט א יום טוב - מוז מען דאס מאכן מיט שמחה, מיט ליבשאפט און ווארעמקייט, אז די קינדער זאלן דאס וועלן, קינדער זאלן ארויסקוקן און פרעגן: "ווען קומט שוין יום טוב? ווען קומען שוין די טעג וואס עס גייט זיין זייער פרייליך אין שטוב?" אזוי וועלן זיי דאס אנהאלטן זייער גאנץ לעבן.

ד' מינים

ווען דו שאקלסט די ד' מינים זאלסטו איינזין האבן די "כונת הנענועים" וואס מוהרא"ש האט אונז מגלה געווען; ווען דו שאקלסט צו רעכטס (דורום) - זאלסטו מכוון זיין: "רבוננו של עולם, איה וויל שטענדיג געדענקען ווען עס גייט מיר גוט, אלעס גייט רעכטס - אז אלעס איז פון דיר", און ווען דו שאקלסט צו לינקס (צפון) - זאלסטו בעטן: "רבוננו של עולם, העלה מיר איה זאל שטענדיג געדענקען אז אפילו ווען זאכן גיין לינקס - איז עס אויף דו", און ווען דו שאקלסט צו פארנט (מזרח) - זאלסטו בעטן: "רבוננו של עולם, העלה מיר איה זאל שטענדיג געדענקען ווען אלעס גייט ווי געפלאנט אז עס איז נישט מיין געלונגענקייט, נאר אלעס איז פון דיר אייבערשטער", און ווען דו שאקלסט ארויף צום הימל (מעלה) - זאלסטו בעטן: "אייבערשטער העלה מיר, הייב מיד אויף צו דיר, נעם מיד ארויס פון מייןע נארישקייטן, נעם מיד ארויס פון

געוואונען - אידישע קינדער אדער די סטרא אחרא? זאגט דער זוהר מען קוקט 'מאן דאחיד מאני קרבא בידיהו', ווער עס האלט די געווער אין האנט, און אז מען זעט אידישע קינדער קומען סוכות מיט די ד' מינים וואס איז ווי געווער - ווייסט מען אז די אידן האבן מנצח געווען, און דער הייליגער רבי נתן פרעגט (לקוטי הלכות שבת ז, נד), מיר ווייסן דאך פארקערט, וואס איז די סימן אז מען האט מנצח געווען א מלחמה? ווען מען לייגט אראפ די געווער, און אז מען זעט סאלדאטן האלטן נאך געווער איז דאס א באווייז אז מען האט נאכנישט מנצח געווען די מלחמה, איז וואס זאגט דער זוהר אז דער וואס האלט די געווער דער האט מנצח געווען? זאגט רבי נתן, די מלחמה מיט דער יצר הרע איז אנדערש ווי א גשמיות'דיגע מלחמה, ביי א גשמיות'דיגע מלחמה צווישן לענדער לייגט דער מנצח אראפ די געווער, ער דארף מער נישט האלטן געווער, אבער ביי מלחמת היצר וואס ציט זיך אויף א גאנץ לעבן - איז פארקערט, נאר דער וואס לאזט נישט אפ די געווער - דער איז דער מנצח; דאס זאגט דער הייליגער זוהר, עס איז אריבער ראש השנה, יום הקדוש, און אז מען זעט אידישע קינדער זענען ווייטער דא מיט די געווער אין די הענט, זיי קומען אין שול מיט די ד' מינים, ווייטער שרייען: "הושענא הושענא, העלף העלף" - וועט דער שטן זיי נישט קענען מנצח זיין.

דאס זאלסטו געדענקען, כל זמן דו וועסט נישט אפלאזן דיין ווילן צו זיין גוט, דו וועסט צוריק קומען נאכאמאל און נאכאמאל צום אייבערשטן, אים בעטן: "קרבונו לתורתך, הייליגער באשעפער איך וויל לערנען די הייליגע תורה, למדנו מצותיך, איך וויל טון דיין מצות, הורנו דרכיך, ווייז מיר די אמת'ע וועג, הט לבנו ליראה את שמך, בייג מיין הארץ צו דך, ומל את לבבנו לאהבתך, און שטאפ אויף מיין הארץ איך זאל נאר דך ליב האבן" - ביסטו א געווינער, און דער שטן מיט די קליפות וועלן דך נישט קענען מנצח זיין.

סמארטפאון

יעצט ווען מיר שטייען אין די הייליגע טעג פון ראש השנה, עשרת ימי תשובה, יום הקדוש, יום טוב סוכות, הושענא רבה, הקפות - איז דא א הייליגקייט און א העכערע כח פאר יעדן איד זיך צו קענען ארויסרייסן פון זיין פריוואטע גלות וואו ער איז פארקאפט, און אפילו מען איז פארקאפט אין קוקן עבירות, מען איז צוגעקלעבט צום טעלעפאן, טעבלעט, קאמפיוטער וכדומה, וואס בדרך הטבע איז נישט שייך זיך אפצושיידן פון דעם, נאר דורך וויינען און שרייען צום אייבערשטן קען מען

מיין בלאטע, פון מיינע עבירות", און ווען דו שאקלט אויף אונטן (מטה) - זאלסטו זיך אויסוויינען: "רבונו של עולם, איך בין אזוי אראפגעפאלן, קום מיט מיר מיט, לאז מיר נישט בלייבן געפאלן, הייב מיר אויף, איך וויל זיין אן ערליכער איד", און ווען דו שאקלט אויף פארקערט (מערב) - זאלסטו בעטן: "הייליגער באשעפער, ווען אלעס גייט מיר פארקערט וויל איך געדענקען פון דיר, אז אלעס איז פון דיר, איך זאל בלייבן מיט א שטארקע אמונה".

ליבער ברודער אז דו וועסט מאכן די נענועים מיט די כוונות - וועסטו שפירן אזא שטארקע דביקות, אזא נאנטשאפט צום אייבערשטן; און אז דו דארפט א ישועה, דו דארפט א שידוך פאר דיין זון אדער טאכטער, אדער דו האסט נישט קיין פרנסה, מען האט דך אפגעזאגט פון דיין פרנסה - זאלסטו מאכן די נענועים מיט תפלות אויף די זאך וואס דריקט דיר יעצט דאס מערסטע, ווייל מוהרנ"ת האט אמאל מחזק געווען איינע פון זיינע תלמידים וואס איז געווען זייער צעדריקט פון ארעמקייט, אז יעצט זאל ער נאר בעטן אויף פרנסה, ער האט אים געזאגט: "יעצט ווען דו ביסט אזוי צעדריקט - איז דאס דיין אמת"; זאלסטו שאקלען די ד' מינים, און ווען דו שאקלט רעכטס זאלסטו זיך אויסוויינען צום אייבערשטן, בעט: "רבונו של עולם, אז מיין ישועה איז אין די זייט וועלט - ברענג עס מיר", און ווען דו שאקלט לינקס זאלסטו זאגן: "אייבערשטער, וואו איז דא א שידוך פאר מיינע קינדער? אויב איז עס אין די זייט וועלט ברענג עס אונז, און אז מיין פרנסה איז ביי די זייט וועלט ברענג עס צו מיר".

ליבער ברודער, יעצט ווען דו האלט די ד' מינים אין די האנט, קוק נישט אויף קיינעם, צי אראפ די טלית אויף דייןע אויגן און ווייז זיך אויס צום אייבערשטן אזוי ווי א קינד וויינט צו א טאטע, און קרעכץ ארויס אפאר אמת'ע ווערטער פון הארץ, זאג: "רבונו של עולם, וואו איז מיין פרנסה? איך דארף פרנסה, איך קען נישט אהיים גיין, מיין ווייב און קינדער ווארטן איך זאל אהיים ברענגען געלט, איך האב זיי צוגעזאגט אז איך גיי זיי ברענגען, איך קען נישט אזוי אהיים גיין".

געב נישט אויף

אודאי און אודאי זאלסטו זיך אויסוויינען און אויסקרעכצן אויף קרבת אלקים, אויף זיין נאנט צום אייבערשטן, און דו זאלסט נישט אפלאזן די ד' מינים פון האנט ווילאנג דו פועל'סט דיין ישועה, ווייל די ד' מינים זענען אזוי ווי געווער. עס שטייט אין זוהר (תיקון יג, דף כט), נאך יום כיפור ווילן אלע וויסן 'מאן נצח' ווער האט

שטארק מיט לערנען תורה, מיט זאגן די ווערטער פון תורה - וועט מען ביים סוף זוכה זיין צו תבונות התורה, מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין אלעס (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן יא). אויף ווערט געברענגט פון צדיקים (ספר רחמי האב אות לימוד): "עוד זאת אומר לי לבי עצה טובה", מיין הארץ זאגט מיר א גוטע עצה פאר די וואס זענען פארזאגט צו ברענגען פרנסה, און פאר די וואס פארשטייען נישט קיין לערנען, "שילמד בכל יום דף גמרא ופרק משניות באמירה בעלמא", זיי זאלן יעדן טאג זאגן א בלאט גמרא און א פרק משניות אפילו אן פארשטיין; ער דערציילט: איך האב געקענט א שוסטער וואס האט נישט פארשטאנען קיין לערנען, און ער פלעגט יעדן טאג זאגן אסאך בלעטער גמרא, ער האט יעדע יאר געענדיגט ש"ס, "והי' צלם אלקים על פניו כאחד הגדולים", ער האט געהאט א ליכטיגע פנים, עס האט אים געשיינט פון די הייליגע תורה.

וואס מיינסטו, פון וואס קומט דאס וואס מען זעט מענטשן טרינקען זיך אן שמחת תורה, מען ווערט טויט שיכור? - דאס קומט פון צעבראכנקייט, מען קוקט זיך אן אז עס איז אריבער נאך א יאר אן לערנען תורה, און ווען מען זעט ווי דער רב טאנצט מיט די תורה, דער דין טאנצט מיט די תורה - ווערט מען זייער דערביטערט, מען ווערט זייער פארשעמט אז מען האט נישט קיין שייכות מיט די תורה און מען לויפט צום טרינק, מען שיכורט זיך אן, נעבעך נעבעך... על כן זאלסטו יעצט נעמען א משניות, הייב אן מסכת ברכות, זאג די ווערטער פון די ערשטע פרק און זאג די ווערטער פון די צווייטע פרק, יעצט עפן א גמרא מסכת ברכות און זאג א בלאט גמרא; דו וועסט שפירן אזוי גוט, דו וועסט נישט דארפן קיין ברוינפן, דו וועסט נישט דארפן קיין וויין, דו וועסט שפירן אן אינערליכע שמחה, דו וועסט שפירן אמת'דיג זאט, און אז דו וועסט אזוי ממשיך זיין יעדן טאג פון יאר - וועסטו קומענדיגע יאר שמחת תורה קענען טאנצן מיט די תורה, דו וועסט זיין גליקליך און צופרידן.

*

וואויל איז דער מענטש וואס נעמט אריין די ווערטער אין זיך, און איז דאס מקיים, וועט ער זוכה זיין צו זיין א גאנץ יאר ארומגענומען מיטן אייבערשטן, און ער וועט זוכה זיין צו אלעס גוטס.

באפרייט ווערן פון זיי; זאלסטו אויסניצן די הייליגע טעג צו בעטן דעם אייבערשטן, בעט: "הייליגער באשעפער וואס וועט זיין מיט מיין נשמה? וואס וועט זיין מיט מיינע דורות? איך בין אזוי אפגעקילט, איך בין אזוי פארזינקען אין די טומאה, איך קוק אין טעלעפאן, איך קוק אין קאמפיוטער, און דאס האט מיר אזוי אפגעקילט, רבונ' של עולם, איך האב אבער נישט די שטארקייט דאס אוועק צו ווארפן, עס ציט מיר אזוי געפערליך, איך בין צוגעקלעבט צו דעם ווי מיט א שטארקע גלו; איך קוק עבירות, איך קוק ליצנות, איך בין נישט ווי אמאל, וואו איז מיין תמימות? וואו איז מיין יראת שמים? איך בעט דיר הייליגער באשעפער, העלף מיר, מאך מיר א נס עס זאל אריינגיין אין מיר א רוח טהרה, איך זאל תשובה טון און זיין אן ערליכער איד מיט ריינע אויגן"; וואויל איז דעם וואס ניצט אויס די הייליגע טעג.

שמחת תורה

עס איז גוט דו זאלסט זיך מקבל זיין לכבוד די נייע יאר צו לערנען יעדן טאג חומש רש"י - שנים מקרא ואחד תרגום - איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, ענדיג די פרשה פון די וואך יעדע וואך; די הייליגע חכמים זאגן (ברכות ח): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו", דער וואס לערנט יעדע וואך די פרשה, צוויי מאל יעדע פסוק חומש און איין מאל יעדע פסוק תרגום - וועט האבן אריכות ימים ושנים, און עס ווערט געברענגט אין שלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין טון די מצוה, און דער משנה ברורה זאגט (שם, סעיף קטן ח) אז דער גר"א זכותו גן עלינו האט זיך אזוי געפירט, ער האט יעדן טאג געלערנט שנים מקרא ואחד תרגום און דאס געענדיגט ערב שבת; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער, און אזוי פרייט מען זיך שמחת תורה אז מען האט זוכה געווען צו ענדיגן די גאנצע תורה.

אויף זאלסטו זיך מאכן א שיעור צו לערנען יעדן טאג אפאר פרקים משניות און גמרא, מאך זיך א שטארקע קבלה צו לערנען תורה יעדן טאג, און אויך אויב דו ביסט נאכנישט זוכה צו פארשטיין דאס לערנען - זאלסטו זאגן די ווערטער פון די תורה, דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו), עס איז זייער א גרויסע זאך צו לערנען תורה אפילו מען פארשטייט נאכנישט, און אז מען איז